

11 11 11 11 11 11 11 11 11 11 11 11 11 11 11 11 11 11

DET ANDLIGA HAR STRUKTUR.

Parallellt med de händelser som omtalats i cirkelbrevet "Om vibrationer I", började jag få min uppmärksamhet inriktad på de forskningsresultat angående vibrationer, som makarna de la Warr i Oxford kommit fram till. Intresset väcktes av en tidningsartikel, vari ett föredrag av docent Poul Goos refererades. I artikeln omnämndes också en bok om de la Warrs forskningar, "New Worlds Beyond The Atom" av Langston Day. Boken visade sig vara överraskande intressant. Genom dr Goos' egen bok, "Hinsides Vor Verden", som senare utkom på svenska med titeln "Nyckeln till Livsgåtan" är säkerligen de la Warrs forskningsresultat välkända för brevcirkelns läsare, varför här endast skall beröras ett och annat, som för undertecknad har tett sig särskilt betydelsefullt.

De vibrationsupplevelser jag skildrat i föregående brev hade varit nog så påtagliga för mig själv, men de var subjektiva och med undantag för några brev, hade jag inte något bevis - inte ens för mig själv - att mina erfarenheter var förankrade i en objektiv verklighet. Det var därför mycket välgörande att få omvittnat, att fastän utstrålning är osynlig för människors vanliga syn är den så fysisk och verklig att den t.o.m. kan fotograferas!

Därmed hade också en ny fråga väckts inom mig. Var går gränsen mellan det vi kallar fysiskt och det vi kallar andligt? - Kan det anses, att gränsen går mellan vad människan med sina ofullkomliga sinnen kan uppfatta och vad hon inte kan uppfatta? I så fall är denna gräns synnerligen godtycklig och hela föreställningsvärlden bakom denna uppfattning tillhör en föråldrad fysikalisk världsbild.

För egen del är jag böjd att se det hela ur en annan synvinkel, ur den som finns antydd i mitt cirkelbrev "Skaparens verktyg" och som Kraspedons sagesman ger uttryck åt. "Gud manifesterar sig på sitt eget höga existensplan genom en evigt regelbunden högfrekvent vibration. Ingen-ting - vare sig det gäller vad vi kallar fysiskt eller vad vi kallar andligt - är stillastående utan allting är vågrörelser, allting vibre-rar.

Varje punkt där Guds kraftlinjer skär varandra - alltså överallt samtidigt - är en transformator, där frekvensen hos mera högfrekvent vibrationssubstans nedtransformeras, varvid substansen ändrar karaktär. Nedtransformeringen, skapelsen, sker etappvis, och till sist blir vibrationerna så långsamma och substansen så grov, att vi kan uppfatta den med våra sinnen. Vi kallar den materia.

Sålunda utövar Gud ständigt inflytande på vibrationsfrekvenserna. Därvid utlöses automatiskt energi, och som en konsekvens därav materia."

Det kanske rentav förhåller sig så, att vi ser Guds skapelse s.a.s. från bakvänt håll och till följd av vår okunnighet drar tillvarons gräns där våra fysiska sinnen slutar upp att reagera för alltmera högfrekventa vibrationer. Allt som finns inom den gränsen kallar vi 'fysiskt'. Vad vi uppfattar bortom det fysiska kallas 'andligt'. Sett från Guds-sidan existerar inte denna gräns. Det finns endast olika vibrationsfrekvenser med tillhörande olika existensplan.

HUR PÅVERKAS EN BLODDROPPES KRAFTFÄLT NÄR EN MÄNNISKA DÖR?

Enligt Rudolf Steiner är reinkarnationsprincipen nyckeln till individens utveckling och har avslöjats som ett historiskt faktum av dem som lyckats utveckla sina översinnliga varseblivningsorgan, bl.a. 'det tredje ögat', och därigenom kunnat skaffa sig högre kunskap.

Steiner har noga beskrivit vad som sker i och med att en människa dör.
"Det första och omedelbara resultatet av den fysiska kroppens bortfall

genom döden är att det individuella jaget, som nu bara har kvar astral- och eterkroppen, varseblir den eteriska tablan över hela jordelivet. Denna etertablå över livets sinsemellan förbundna händelser bleknar bort efter några dagar, då eterkroppen, som inte längre har kvar sin funktion att forma och underhålla den fysiska kroppen, också faller bort och åter uppsuges av den eteriska världens allmänna substans."

Utan att därför betvivla Steiners utsago kan man väl ha rätt att fråga sig: Finns det då ingen möjlighet att bevisa dessa påståenden genom vetenskaplig forskning?

Ur den andliga forskningens synpunkt ligger enligt min mening det allra största värdet av de la Warrs upptäckter i det faktum, att de synes bevisa att det som vi kallar 'det andliga' verkligen har struktur. Även om 'vanliga' människor ej är utrustade med tillräckligt fina sinnen för att uppfatta denna översinnliga verklighet, som Rudolf Steiner m.fl. har bevitnat, är denna en objektiv företeelse. Så objektiv att den kan uppfångas med instrument och i vissa fall t.o.m. fotograferas.

De la Warr hoppas genom sitt forskningsarbete kunna medverka till nya stora landvinningar inom läkekonsten. Experimenten bygger på det förhållandet att en bloddroppe tycks omge sig med ett kraftfält, som ständigt står i förbindelse med den individ från vilken blodroppen härrör. Och genom att undersöka och behandla blodroppen kan man påverka sjuka organ hos en person, var i världen denne än befinner sig.

De la Warrs uppfattning är alltså att det inte är den fysiska materien han kommer i kontakt med genom sina instrument utan denna materias pre-fysiska ursprung. För människans vidkommande är det eterkroppen - även hennes aura. Allting står i förbindelse med vartannat i den icke fysiska motsvarigheten till det fysiska universum och det är oberoende av tid och rum. Det är därför som det går att med en bloddroppe som medium behandla en patient, var denne än befinner sig. Blodroppen är i sin tredimensionella materiaspekt skild från sitt ursprung - en levande varelse - men i sin låt oss säga fyrdimensionella icke fysiska aspekt är det oberoende av tid och rum och därför icke skild från sitt ursprung.

För att återgå till Steiners beskrivning av vad som sker vid och efter den fysiska döden - vad sker med en bloddroppes kraftfält, när en människa dör?

Denna fråga ställer sig Goos i slutet av sin bok, och svaret är tankeväckande: "När en patient dör, kan man under 3 - 4 dagar, om än svagare och svagare genom blodroppen diagnosticera sjukdomen. Mrs de la Warr meddelar, att särskilt skickliga och känsliga operatörer har kunnat nå fram till diagnoser ända upp till åtta dagar efter patientens död, men detta är ytterst sällsynt. - Men t.o.m. vid denna tidpunkt och även längre fram kan blodroppens kemiska sammansättning utan svårighet analyseras. Detta synes bekräfta det antagandet, att hela den komplicerade fältstrukturen, som bildar vårt subjektiva 'generella fält', under loppet av några få dagar gradvis frigör sig från det kemiska ämne den själv byggt upp och överlämnar detta till den 'biologiska döden', medan den själv som en odelbar enhet har sin varelse i en 'sann verklighet' med andra dimensionsförhållanden - en 'verklighet' som fältet självt har förbundit med det fysiska ämnet i den existensform som vi kallar vårt 'fysiska liv'!

HUR UPPLEVER EN DÖENDE DETTA FÖRLOPP?

Den världsbekanta indiskan Shanti Devi (presenterad i cirkelbrev A-3) - hon som så noga minns allt i samband med sin föregående inkarnation, att man kunnat verifiera allt - säger sig också (enl. red. Sture Lönnerstrand. Året Runt 18/63) minnas sin död och vad som skedde i samband därmed. Hennes uttalande verifierar i hög grad de resultat som Steiner kommit fram till genom andlig åskådning och de la Warr genom vetenskaplig forskning.

"Man dör inte på en gång utan gradvis, därför att kroppens olika kraftcentra upphör att fungera i en följd. Döden kommer liksom nerifrån, ky-

lan smyger sig uppåt. Hjärtat arbetar häftigare och häftigare tills bara det tycks leva, sedan upphör andningen. Men också när hjärtat har stannat, finns livet kvar i hjärnan, i ajna-chakra, det centrum som kallas 'tredje ögat'. Här finns ett högre sinne, som man kan se utan ögon, höra utan öron. Här stannar livet ganska länge.

- Hur länge?

Det beror på hur intensivt man klamrar sig fast vid jorden. Det är mycket möjligt att den döde inte är medveten om att han dött. Det blir en förfärlig chock för honom, när han upptäcker att han är död. Men han kan ingenting ändra. Befrielsen sker först när livsenergin lämnar kroppen och kommer ut i det kraftcentrum som finns utanför huvudet, det som bara anas på jorden. Då är människan död.

Det blev gradvis mörkt och jag kände kylan smyga över mig. Så småningom kunde jag inte höra eller se och jag tänkte: Jag är död. Jag var oerhört trött, kunde inte röra mig. Jag ville ropa, men kunde inte. Jag hade inga plågor, mitt hjärta hade stannat, men det var en rörelse i mitt blod, en viss rytm. Långsamt, långsamt uppfattade jag Krishnas namn i ett brus som av ett vattenfall. Det var jag själv som fortsatte att uttala hans namn också efter döden. Ja, jag vill kalla detta Den första döden.

- Kom läkarna in och konstaterade att ni var död?

- Ja, det kom in en läkare och en sköterska, min man och min mor. Alla var mycket förtvivlade och min man omfamnade min kropp och ville kyssa min mun, men läkaren hindrade honom. Det bestämdes att de omedelbart skulle få ta min kropp och föra hem den till Muttra. De skulle bränna den och kasta ut askan i floden.

- Ni var hela tiden medveten om vad som skedde? Såg ni er själv och de andra?

- Jag var medveten om det, men jag såg inte i vanlig mening. Jag visste det bara. Livet hade nu lämnat hjärtat och befann sig mellan ögonen i ajna-chakra. Man kan inte upptäcka det tredje ögat på röntgenbilder, men man kan se en körtel som kallas hypofysen. När livet nått hit är man död i yttre mening, men livet stannar ändå kvar. Indiens heliga yogier har i uråldrig tid kartlagt andens vägar i kroppen och ut ur kroppen, de s.k. nadis eller gångarna. Utgångsporten kan inte heller upptäckas med röntgen men sammanfaller med en körtel mitt i huvudet.

- Det är glandula pinealis eller tallkottkörteln. Det var där Cartesius trodde att själen hade sitt säte.

- Livsenergin har sitt säte där innan själen blir fri, säger Shanti. Det är detta som hos människan kallas atman - själ är ett alltför vagt begrepp. Kring atman bildas en ny personlighet. Atman lämnar hjärtat och går upp till det tredje ögat och slutligen upp i hjässan för att sedan gå ur kroppen helt och hållet. Men så länge den befinner sig i det tredje ögat förnimmar man vad som sker. Jag var fortfarande i min kropp men jag kunde ändå iaktta min kropp utifrån. Det var ingen känsla av tid och rum i vanlig mening.

Så var jag i Muttra igen. Jag var hemma i det hus där vi bodde och jag fördes ned till stranden. Där lämnade jag min kropp innan den brändes. Men jag var ändå medveten om vad som skedde. Min kropp var svept i silke och linne och bars på en bår av bamburör. Den var täckt av blommor. Min make tände eld på veden från ett heligt kärl, prästerna ropade sin välsignelse och mina släktingar vandrade runt bålet med bortvända ansikten. Jag var inte längre medveten om vad som skedde. Jag hade inga förnimmelser längre, bara ett oändligt ljus. Det var den andra döden. Nu hade jag övergått i ett nytt stadium. Jag kan också uttrycka det så att det var mörker. Det var varken mörker eller ljus, varken dag eller natt, varken rymd eller tid. Det var ett tillstånd."

Shanti Devis beskrivning av tillståndet efter döden verifierar också på visst sätt Dino Kraspedons förut antydda teorier, att allting som vi kan

uppfatta är sekundära företeelser, att allting utgår från det Centrum som är Gud, Skaparen, Livets källa....

"Det fanns ingen sol, ingen måne, ingen jord. Det var detta milda silversken som om det varit månsken. Det rörde sig hela tiden som en svag flämtning. Ljusvarelserna försvann och det kom nya. Vi hörde ihop allesammans, vi var ett. Det var som förbindelser mellan alla, som fina strålar.

Det fanns också högre och lägre kategorier av varelser eller vad vi nu skall kalla dem.

Det fanns flera plan. Så hade jag känslan av att allt utstrålade från ett gemensamt centrum. Det var liksom en sol jag inte kunde se utan bara förnimma i ett återsken."

+++++

- Hillevi Lindahl -

--: Böcker och artiklar som är omnämnda och/eller citerade i detta brev:

A.P. Shepherd - EN FORSKARE PÅ NYA VÄGAR. Rudolf Steiner och antroposofin. (Antroposofiska bokförlaget, Sthlm., 21:-- , 16:50).

Langston Day - NEW WORLDS BEYOND THE ATOM. (Vincent Stuart, 55 Welbeck Street, London W.1, 25 sh).

Poul Goos - HINSIDES VOR VERDEN. (Strubes Forlag, Köpenhamn, D. Kr 9:75).

Poul Goos - NYCKELN TILL LIVSGÅTAN. (Parthenon, Hälsingborg 6, 22:50, 18:50).

Sture Lönnerstrand - En artikelserie om Shanti Devi i Året Runt, nr 10 - 19, 1963.
